

De Ungas VinterAkademi 2010

Rapport sammanställd av Sofia Åhrman, sofia@konstepidemin.se

116
Unga kultur

CENTRUMGBG Studie
CENTRUMGBG.BLOGSPOT.SE framandet

www.konstepidemin.se

DUVA – en workshop serie

De Ungas VinterAkademi (DUVA) startade 2008 på Konstpedemin. DUVA har som syfte att främja konstnärligt skapande hos unga och erbjuda en plats för kreativ sysselsättning för ungdomar. Ingen förkunskap krävs. Deltagarnas eget engagemang och skapande är i fokus. Konkret innebär det att deltagarna under elva tillfällen, á 3 timmar, arbetar tillsammans med handledning av några av Konstpedemins verksamma och etablerade konstnärer, med olika konstnärliga tekniker och uttrycksmedel. Hela workshopen avslutas med en offentlig slututställning.

Ett samarbete mellan flera aktörer

DUVA är ett samarbete mellan flera aktörer. DUVA drivs av *Konstepidemin*, som är huvudman för projektet, i samarbete med *Ungkultur 116* och *Ungdomssatsningen Centrum*. Hösten 2010 har DUVA genomförts med stöd av *Studiefremjandet*.

Deltagare

Under hösten 2010 var det sammanlagt 21 deltagare. Deltagarna var tjejer i åldern 16-22 år och kom geografiskt från stor Göteborg.

De medverkande var: Amanda Arnell, Amanda Kouthoofd, Elin Vallbo, Ellinor Hagman, Elvira Bergman, Evelina Ulvinen, Frida Bjugert, Frida Linderås, Hedvig Algotsson, Linda Karlsson, Love Carlsson, Lovisa Lindgren, Malou Hultman, Nellie Karsberg, Olivia Whitehouse, Rebecka Hanell, Rebecca Larsson, Sandra Andrekson, Sofia Brodin-Ring, Stefani Freiman och Sunna Kristijansdottir.

Innehåll och Upplägg

- Workshopserien har genomförts i hus 10 på Konstpedemin under torsdags kvällar kl 18-21, under september t o m november.
- Workshopserien har bestått av totalt 11 workshops tillfällen.
- Handledande konstnärer har varit: Per Agelii, Zsuzsanna Gilice, Jill Lindström och Nils Ramhøj.
- Helt eller delvis, under workshop tillfällena har även Malin Simonsson (konstnär och representant Ungdomssatsningen Centrum) och Sofia Åhrman (projektledare på Konstpedemin) varit med. De var också workshopledare under hängningsarbetet och utställningen.
- Den röda tråden genom workshopserien har varit ”jag”. Ur temat har deltagarnas olika individuella verk och gemensamma arbeten vuxit fram med hjälp av varierande konstnärliga

tekniker.

- Workshopserien manifesterades i en gemensam visning av arbetet. Resultatet visades under en endags utställning under Konstepidemins Jul.

Så här gick det till

1. Gemensam introduktion med alla medverkande och ledare, workshop 1

Under första workshop tillfället togs tid till gemensam introduktion. Deltagarna fick berättelsen om workshopserien och om upplägget framöver. Därefter följde en presentation av medverkande, både konstnärer och deltagare. Av allt som låg på bordet fick man ta en sak och säga något om sig själv, namn, ålder och varför man valt just det (det kunde vara en legobit, papperstuss, klädnypa, citron, penna, en hammare eller liten figur osv) och ingången till varför man var med i DUVA.

2. Stolskulpturer med Jill Lindström, workshop 1, 2 och 3

under 3 torsdagskvällar arbetade deltagarna tredimensionellt med stolskulpturer. Ledare var konstnären Jill Lindström.

Det började med en utmanande gruppövning. I tre mindre grupper skulle deltagarna arbeta tillsammans med skapa den vackraste, stabilaste och högsta skulpturen! Uppmaningen var att sträcka sig ut i rummet och att gå utanför det lilla. Det handlade även om samarbete, att skapa tillsammans med ett enkelt och tillgängligt material. Sedan raserades skulpturerna av deltagarna själva. Av alla stolarna som nu stod där fick var och en ta var sin stol och börja ett eget arbete.

I de två påföljande gångerna skapade deltagarna skulpturala jag bilder. Var och en skulle gå in i sin egen bild. Vem är jag? Stolarna var bara material och de skulle inte gå att sitta på. Direktiven var att det finns inget rätt eller fel, fult eller dåligt. Allt material som finns får användas!

En central stund var rundvandringen. Alla gick runt till varje stolskulptur, den som gjort "sitt stolporträtt" fick berätta om stolen, om idén, hur långt man har kommit, vad man har kvar att göra, och dela med sig av funderingar och tankar - och ta emot!

2. Modellbygge med Per Agelii, workshop 4 och 5

Under två torsdagar arbetade deltagarna med ett modellbygge. Ledare var konstnären Per Agelii.

Vad händer när man går bort från att något placeras på en sockel och är vackert? Vad händer när man använder rummet, i detta fall en skiva, som sakerna skall placeras på? Även den minsta grej kan göra sig viktigare än sin storlek.

Första gången byggdes en platta ganska fort, detta för att komma igång och producera något som kunde användas som rum. Därefter användes fritt olika material som pinnar, sten, frigolit och färg för att bygga med. Var och en gjorde egna saker. Som sedan skulle bli en helhet tillsammans.

Målet med övningen var att ägna sig åt hur en skulptur arbetar på en plats. Att sparka igång tankar och ett

sätt att se på sin omgivning. Aktiviteten handlade inte alls om att göra skulpturer - vilket ändå tog merparten av tiden. Viktigaste ögonblicken under dessa workshop tillfällen var egentligen den allra sista delen, då samtalet då allt som producerats gick att prata in i modellen. Vad alla prylarna gjorde –text. vem talar den med? Vad har den för riktning? Varför är den här ? Varifrån kom den och vart ska den? Ugglan behöver ett helt eget hus – Domptören skall stå mitt i parken. Kulorna hittade hem och in i byggnaden!

3. Textteckningar med Zsuzanna Gilice, workshop 6 och 7

Under två torsdagar arbetade deltagarna med ”Jaget” genom textteckningar. Ledare var konstnären Zsuzanna Gilice.

Materialet som fanns att använda var en mängd olika gamla tapeter, men även stora pappersark och blyerts framförallt 2B-stift. Uppmaningen var att deltagarna skulle: Välja tapet eller flera tapetsorter, pennor, eventuellt färg, fundera på: hur vill jag arbeta? Med en större teckning eller mindre? Eller collage eller vanligt papper eller klippa i tapeter? Fundera på och hitta något man känner för av det textmaterial som finns i tex. sina SMS, eller från Facebook, och skriva ner och använda det. Det är oftast en krånglig del för en konstnär, att välja bland många idéer. Man kanske har en storslagen vision, men som är svår att fullfölja. Att vända missnöje till något produktivt. Hur kan man göra i stället, när man har fastnat?

Tapeter? Jo, taperna blir symboliska ”rum”, där man bor, gillar att vara, har minnen från, eller... Tapeter innehåller också färg och mönster att få inspiration från. Dessutom, eftersom det bara är två tillfällen att

arbeta, så får man upp en ”större yta”.

SMS som inspiration? Jo för att även text kan vara teckning. Man kan hitta på mycket med text, och förvandla texten till bild. Det blir som mönster eller pratbubblor för figurer och händelser. SMS är märkliga, SMS är som talspråk, konstiga förkortningar, smileys som man kan göra bilder med. SMS kan vara en slags dagbok. Det vanliga är väl att man raderar bland sina SMS. Här på DUVA kan ni kan arbeta med SMS som konst, så att de kan få ett nytt slags värde!

Blyerts? Man kan skriva smått och fragmentariskt eller teckna så att man fyller stora ytor.

4. Självpporträtt med Nils Ramhøj, workshop 8 och 9

Två gånger arbetade deltagarna med självporträtt under ledning av konstnären Nils Ramhøj. Materialet som användes var bland annat: blyerts, radergummi, knådgummi, kol, streetkritor och olika pappersark.

Till första tillfället hade deltagarna ombetts att ta med sig en eller flera bilder på sig själva. Uppmaningen då var att fotografierna kunde vara tagna av sig själv eller någon annan. Nytagna eller gamla. Närbild eller helfigur. Oavsett hur bilden ser ut så var det viktigaste att JUST DU tycker att bilden representerar dig själv.

Arbetsprocessen:

Förbered ditt material, ditt papper dina pennor ...

Titta på bilden och fråga dig själv: Varför har jag valt denna bild? Vilka sidor av mig speglar bilden? Vad väcker den för känslor i mig? Vilken känsla är tydligast?

Sedan: Lägg undan bilden och sluta tänka. Börja med att gå in i EN av dessa känslor. Blunda och se bilden framför dig. Börja teckna med slutna ögon. Följ dina impulser utifrån din känsla. Tänk inte, fortsätt teckna och andas. Håll på non stop tills du varit överallt på ditt papper. Sluta inte förrän ”du tar slut”.

Titta på vad du gjort. Titta igen på bilden du tog med. Ta nya beslut utifrån vad du saknar av form, kontrast, balans, energi, dig själv osv i bilden. Teckna vidare ...

5. Utställningsarbete och visning med Malin Simonsson och Sofia Åhrman. Workshop 10 och 11.

All produktivitet och koncentration som funnits skulle nu samsas på två våningsplan och en begränsad yta. Vi har dryga 3 timmar på oss (som skulle bli betydligt fler) Vad vill vi ha med? Är det något som man absolut inte vill visa? Vem kommer på utställningen och vad vill vi berätta? Hur ska vi berätta det? Gemensam utställning innebär en balansgång mellan hur sina egna saker skall synas och få plats och hur

andras ska lyftas fram. Här skall det bli en helhet, en utställning inte tjugo utställningar! Visningen kräver en varsamhet och respekt för verken, ofärdiga som klara.

Men var ska tv:n stå så att man ser vår stolsfilm? Vem klipper bandet? Vem bakar? Vem vill vara med i pressreleasen? Är alla texter skrivna? Finns det mer tejp? Ska vi verkligen tejpa?

Utställningen varade under fyra timmar och hade ca 200 besökare.

GP hade en notis under lördag kultur och nöje, s96 under rubriken: 20 tjejer ställer ut. Dessutom låg utställningen som blänkare i GP guiden.

Vad säger deltagarna själva

Om workshopserien:

– Så som jag känner spontant är att detta är en tillflyktsort. Man fikar och gör konst. Man kan bara sitta ner och släppa sitt hjärta fritt. Man får plats för hela sin människa. Vi får uttrycka oss, hitta oss, göra konst koncentrerat och det har man aldrig möjlighet till annars!

– Jag vill säga att det är väldigt inspirerande och fint att vara här! För att det inte är en kurs, inte en utbildning, inte det vanliga. Det är en skapande verksamhet och kravlöst, man får verkligen vara sig själv och ta fram den där konstnären som man, eller som alla, har inom sig. Det är bra att det är riktiga konstnärer man möter de vet vad de talar om och gör, man får se hur det är, och att det går att vara konstnär.

Om stolskulpturerna

– Det är en startpall. Jag gjorde en startpall för att jag simmade förut och slutade för ett halvår sedan och det var en väldigt stor del av mitt liv. Jag saknar det väldigt mycket men samtidigt var det en start på väldigt mycket nytt.

– Jag är lite inåtvänd och blyg, men när man väl kommer mig in på livet är jag mycket utåtriktad. Jag är väldigt snäll. Så snäll att jag ofta stänger inne mina känslor för att göra människorna i min omgivning till fredd. Efter ett tag kan jag inte hålla inne längre, och känslorna väller ut. Men oftast vilar allt lugnt långt där inne, som en vulkan.

– Natthimlar, moln och regnbågar är nog det finaste jag vet. Speciellt tillsammans.

– Tanken är att blommorna, spetsen, pärlorna och skulpturens form som en blomlåda ska representera min lugna, snälla, fromma nästan lite tantiga sida. Spikarna utåt är integriteten och den svarta och lite ”farligare” nederdelen i stort speglar min lite mer edgy sida, som sitter samman med den fina och snälla, för alltihop är jag.

– You sit alone forever if you wait for the right time...

Min känsla när jag skapade denna var att använda mig av mina favorit färger, blanda lite och bara låta fantasin flöda

– A TOAST. I grund och botten, så är jag nog mer av en naturmänniska än en stadsmänniska. Därav den mossiga färgen och den flygande igelkotten. Det påbörjade citatet lyder som följande: A toast to the lovestruck lovegod. With golden locks and good looks. Citatet i sig säger inte så mycket, men det kommer ifrån en bok som ligger mig varmt om hjärtat och uttalas över en skål i rödvin av två älskande, där de satt ihopkurade på en fläckig madrass i en sunkig lägenhet; en utav de mest idylliska bider jag kan tänka mig. Just det citatet för mig alltid tillbaka till den platsen.

Om självporträtten

– Det finns så många änniskor och ibland känner man sig bara så o-speciell, som en i mängden. Samtidigt är vi alla unika och kanske ser någon just mig.

– Ett ansikte med ett obestämt sinnesuttryck. Det brukar vara svårt att se på mig vilket humör jag är på.

– Se lika alla dagar ta slut lika tomma som de inletts. Hur slutar man kämpa för samhällets ideal? Hur lyckas man glida avtrubbad igenom livet? Finns det inte möjlighet att ändra riktning, destination? Ska vi vara tillsammans då? Får man vara med i gemenskapen? I vilken föressten? Gemenskapen, som stått avsidet? För visst skriker jag, ser mitt liv skivas upp på ett papper. Men hör du när jag faller? Finner vi varandra där?

Om modellbygget

– Vissa saker som inte finns kan man bara ana genom vad som finns på ytan. Det som finns är inte bara det man ser, utan även det man inte ser. Jag ville göra något stort som rörde sig över platsen istället för att bara finnas på ett litet ställe, därför blev det ett stort blått sjöodjur.

– Mina figurer är helt rödmålade och är som ansikten som är konstiga, vissa skriker, vissa har något annat ansiktsuttryck...

Om textbilderna

– Min första mobiltelefon var vinröd och glittrade. Det enda jag gjorde med den var att skicka meddelanden till Markus i 7C. En gång skrev jag ”vilka hårfärger skulle jag passa i? kram beccy” och han svarade ”du skulle passa i alla färger. vilka skulle jag passa i? kram mackan”. Kvällen före min tolvårsdag skrev han att han gillade mig. Jag hoppade i min säng för jag var så glad och när mamma kom in och undrade varför jag var så glad sa jag att det var för att jag skulle fylla år. Några dagar senare skrev jag ”vad skulle du säga om jag frågade på dig? kram beccy”, då svarade han ”jag skulle säga ja. kram mackan” och jag skrev ”är vi ihop nu? kram beccy?” ”ja. puss och kram mackan. ps. har du några syskon?” svarade han.

– He me levantado?

Ekonomisk redovisning

	vad	belopp
intäkter		
	Sdf Majorna, centrum satsningen	25 000
	Konstepidemin	10 000
	Studiefremjandet	6 000
	Summa intäkter	41 000
kostnader		
	Arvode konstnärer	20 000
	Workshopmaterial	11 619
	Möten ledning	673
	Fika till deltagarna + vernissage gott	3 208
	Hyra lokal (500kr x 11)	5 500
	Summa kostnader	41 000
Kommentarer	<ul style="list-style-type: none"> • Intäkter minus utgifter är + - 0 • Under höstens workshop serie har Konstepidemin stått för administration och projektledning. Detta är varken inräknat som intäkt eller kostnad i projektet. • Arvodet till medverkande konstnärer har, pga av stram budget, legat långt under KROs riktlinjer.	

Utvärdering

Se separat skriftlig utvärdering av hela workshopserien

Material

Bilder och film finns att se på www.konstepidemin.se under De Ungas, DUVA bild och film arkiv.

Göteborg 101213, för DUVA, Sofia Åhrman, 0708-144104, sofia@konstepidemin.se

Foto: De Ungas på Konstepidemin

Text: Innehåller utdrag och axplock ur de medverkande konstnärernas genomgångar och arbetsmaterial. Och utdrag ur deltagarnas egna texter.